

Su i sudo

<code>su -l [usuari]</code>	Canvia l'usuari de treball per l'usuari indicat (si no s'indica, s'entén que és el "root"). El paràmetre <code>-l</code> (o bé, que seria el mateix, un guió) és necessari per renovar, un cop s'és el nou usuari, el valor de les variables d'entorn i el directori personal (obrint-se a més la shell que sigui la definida al seu arxiu <code>/etc/passwd</code>); si no es posa es mantindrien els valors de l'usuari antic. Demana la contrasenya de l'usuari al que es vol convertir.). Per tornar a l'usuari anterior cal escriure <i>exit</i>
<code>-c comanda</code>	Executa la comanda indicada com l'usuari indicat (fa el mateix que <i>sudo</i>)
<code>sudo comanda</code>	Executa una comanda com si l'hagués executat el "root" (o com si l'hagués executat l'usuari indicat amb el paràmetre <code>-u nomusuari</code> uid Demana la contrasenya de l'usuari <u>actual</u> (i, per tant, a diferència de amb la comanda <i>su</i> , aquí no cal saber la contrasenya de "root" -ni tan sols cal que existeixi-). Aquesta comanda només la poden fer servir els usuaris que estan especificats dins de l'arxiu <code>/etc/sudoers</code> (que estudiarem tot seguit).
<code>variable=valor</code>	Executa la comanda amb el valor indicat de la variable d'entorn indicada (normalment les variables d'entorn es resetegen, així que d'aquesta manera s'assegura que la indicada té el valor que es vol). Existeix el paràmetre <code>-E</code> per fer que es mantingui el valors de totes les variables d'entorn antigues però no funciona si al fitxer <code>/etc/sudoers</code> està la paraula NOSETENV: (allà on es col.loca NOPASSWD; tal com veurem de seguida)
<code>-H</code>	Estableix el valor de \$HOME a la de l'usuari destí
<code>-l</code>	Mostra quines accions estan permeses per l'usuari actual en executar <i>sudo</i>
<code>-v</code>	Allarga 5 minuts més el temps sense preguntar contrasenya
<code>-k</code>	Oblida la contrasenya (per a què s'hagi de tornar a introduir)
<code>-L</code>	Llista les diferents possibilitats de la línia Defaults de l'arxiu <code>/etc/sudoers</code>
<code>-i</code>	Similar a <i>su -l root</i> . També es podria fer <i>sudo su -l root</i>
<code>-s</code>	Similar a <i>su root</i>

NOTA: Per defecte, l'usuari que es crea en la instal·lació d'un sistema Ubuntu està present dins del fitxer `/etc/sudoers` (i, per tant, pot fer servir la comanda *sudo*), però els altres que es puguin crear posteriorment no; d'altra banda, l'usuari root pròpiament dit a Ubuntu està deshabilitat per defecte. Si es volgués activar explícitament el compte de root en Ubuntu, amb l'usuari que es va crear a l'instal·lació, s'ha de fer: *sudo passwd root* per donar una contrasenya al root. I ja està

NOTA: A la instal·lació d'un sistema Fedora, en una determinada pantalla de l'instal·lador es pot escollir fer servir la mateixa configuració que la per defecte d'Ubuntu (és a dir, usuari amb sudo i usuari root deshabilitat) o bé utilitzar la configuració "clàssica" (usuari sense sudo i usuari root habilitat)

L'arxiu **/etc/sudoers** indica quin usuari pot executar **sudo** i quin no. La majoria de les seves línies tenen aquest format:

user_alias host_alias = (runas_alias) tag command_alias

on:

**user_alias* pot ser el nom d'un usuari, o bé el seu UID (si es posa primer un # davant del número) o bé un grup d'usuaris (si es posa primer un % davant del nom) o bé un conjunt de tot plegat (definit prèviament a la línia *User_Alias*, així: *User_Alias GENT = pepe,manolo,%grup*)

host_alias* és el conjunt de computadors (generalment definit prèviament a la línia *Host_Alias* així: *Host_Alias MISPCS=127.0.0.1, 192.168.1.3*) des d'on l'usuari podrà executar el **sudo. Aquest valor és útil si l'arxiu **"/etc/sudoers"** està compartit per diverses màquines. La majoria de vegades, però, aquí veurem el valor especial **ALL**

runas_alias* és el conjunt d'usuaris (directament separats per comes o bé definit prèviament a la línia *Runas_alias* així: *Runas_Alias PERSONES = mama,papa*) en què l'usuari que executi el **sudo es podrà convertir. La majoria de vegades aquí veurem el valor especial **ALL**

tag* representa una sèrie de valors opcionals que modifiquen el comportament de la línia. Per exemple, aquí pot haver el valor **NOPASSWD:, la qual indica que no es demanarà mai contrasenya quan s'executi **sudo**

command_alias* és el conjunt de comandes (directament separades per comes o bé definit prèviament a la línia *Cmnd_Alias* així: *Cmnd_Alias COMANDES = /bin/chmod, /bin/chown*) que es podran executar amb **sudo. Si es vol que siguin qualsevol, aquí veurem el valor especial **ALL**. També es poden fer servir comodins

NOTA: No cal especificar programes concrets: es pot indicar un directori, i s'entendrà que són tots els programes d'allà dins. Per escriure un directori, s'ha d'acabar la ruta amb un / final

Cal tenir en compte que les regles es llegeixen en ordre de dalt a baix fins el final...vigilar per tant amb les contradiccions!

A més de les línies anteriors, en aquest arxiu també podem trobar altres línies més específiques, com ara:

*La línia **"Defaults timestamp_timeout"** defineix el número de minuts sense demanar contrasenya

*La línia **"Defaults env_reset"** resetja les variables d'entorn a les de l'usuari destí

*La línia **"Defaults env_keep='VAR1 VAR2 VAR3'"** manté les variables d'entorn antigues especificades

*La línia **"Defaults passprompt='frase_q_es_mostra_quan_se_solicita_la_contrasenya'"**

*La línia **"Defaults badpass_message='frase_q_es_mostra_quan_sha_ficat_la_contrasenya_malament'"**

Així doncs, per fer que un usuari pugui executar **sudo**, l'únic que caldria fer és afegir una línia com la següent a l'arxiu **"/etc/sudoers"** (sota la línia ja existent **root ALL=(ALL) ALL**, per exemple)...:

nomusuari ALL=(ALL) ALL

...encara que una alternativa podria ser simplement afegir aquest usuari a un grup d'usuaris que ja pugui executar **sudo** perquè ja estigui present a l'arxiu **"/etc/sudoers"** (exemples són el grup **"sudo"** en Ubuntu o el grup **"wheel"** en Fedora). Això s'aconseguiria simplement executant la comanda **usermod -a -G sudo nomusuari** (i reiniciant la sessió de **"nomusuari"** per a què tingui efecte).

En qualsevol cas, posar un ! davant d'un valor és equivalent a dir "excepte". Per exemple, si es vol que un determinat usuari pugui executar qualsevol comanda amb **sudo** excepte **/sbin/fdisk**, hauria d'haver una línia similar a (noteu que s'ha d'indicar primer el **"ALL"** per dir "tots els programes" i després indicar les excepcions a aquest):

nomusuari ALL=(ALL) ALL,!/sbin/fdisk